

ΤΟΥ ΑΣΤΗΡ ΠΟΝΤΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

Τὸ τελευταῖον σύγγραμμά τοῦ
Φωφῆ ἀίλα περί ψυχῆς καὶ Θεοῦ.

(ὑπὸ Α. Διομήδους Κυριακοῦ)

Ὁ γνωστότατος φιλογενῆς Κων-
σταντῖνος Ζάπας εἶχε γράψει πρό τι-
νὸν χρόνον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον
ὅτι διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμά-
των, ὅτι μετὰ λύπης τοῦ παρατηρεῖ
ἀπὸ πολλοῦ, ὅτι ἐνῶ οἱ πατέρες ἡμῶν,
καὶ τοὶ ἀμαθέστεροι, ἦσαν ὁμῶς καὶ
θεοσεβεῖς καὶ πλήρεις ἀρετῆς, ἡ ἐλλη-
νική νεότης νῦν ἡ ἐκ τῶν σχολείων
φοιτῶσα ἔχει μὲν ἀρκετὰ φῶτα
καὶ γνωρίζει ἱκανὰ γράμματα, δεικνύει
ὡς ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ πρὸς τὴν
σκεῖαν ἀδιαφορίαν, ἂν μὴ περιφρό-
νησιν, καὶ ἡθῶν χαλαρότητα καὶ ἀ-
σθενῆ συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος, καὶ
προέτρεπε τὸν Σύλλογον νὰ σκεφθῇ
περὶ τοῦ πῶς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐμ-
πνευσθῶσι τελεσφορώτερον ἢ μέντοι

τοῦδε τῇ ἐλληνικῇ νεολαίᾳ αἱ ἀρχαὶ
τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἐδήλου
δὲ συγχρόνως τὴν γνώμην του, ὅτι
λίαν συντελεστικὸν πρὸς τοῦτο ἐνόμι-
ζεν, ἂν ὠρίζοντο διαγωνισμοί, ὧν τὴν
δαπάνην αὐτὸς ἀνελάμβανε, περὶ συν-
τάξεως βιβλίων καταλλήλων πρὸς
ἀνύψωσιν καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ
τοῦ ἠθικοῦ αἰσθήματος καὶ τοῦ ἐλλη-
νικοῦ φρονήματος τῶν ἡμετέρων νέων.
Ὁρίζε δὲ ὡς θέματα τοῦ μὲν πρώτου
«Περὶ Θεοῦ καὶ ἀθανασίας ψυχῆς»,
τοῦ δὲ δευτέρου «Περὶ ἡθῶν καὶ ἐθί-
μων τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» καὶ
τοῦ τρίτου «Περὶ τοῦ πῶς δέον νὰ
συνταχθῶσι τὰ ἐγκύκλια μαθήματα
τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἵνα ἐν-
υπάρχῃ ἐν αὐτοῖς ὁ ἡθοποιὸς χαρα-
κτὴρ, ἐδραιῶν τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν
καὶ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς». Ὁ
Σύλλογος ἀπαντῶν ἐπήνεσε μὲν τὴν
φιλογενῆ προαίρεσιν τοῦ ἀνδρός καὶ

τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα, τὸ ὑπαγο-
ρεῦσαν τὰς ἄνω σκέψεις, ἃς συμμερί-
ζεται πληρέστατα, παρετήρησε δὲ, ὅ-
τι ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον θέμα εἶναι
κάλλιον νᾶνατεθῇ εἰς ὠρισμένον λό-
γιον νᾶ συγγραφή περὶ αὐτοῦ, καὶ δὴ
εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ τότε πρεσβευτὴν
τῆς Ἑλλάδος Πέτρον Βράϊλαν Ἀρμέ-
νην, ὡς τὸν δοκιμώτατον ἐν Ἑλλη-
σι συγγραφέα φιλοσοφικῶν συγγρα-
φῶν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων θεμάτων ἐ-
ζήτησε νᾶ δοθῇ τῷ Συλλόγῳ καιρὸς
νᾶ σκεφθῇ ὠριμώτερον. Συγκατανεύ-
σαντος δὲ τοῦ Ζάππα εἰς ταῦτα, ἀνε-
τέθη πράγματι τῷ ἀειμνήστῳ Βράϊλα
ἡ συγγραφή ἐν δημοτικῇ μορφῇ, καὶ
κατὰ τρόπον εὐληπτον, πραγματείας
περὶ Θεοῦ καὶ ψυχῆς, καὶ οὕτως ἀπέ-
κτησεν ἡ ἡμετέρα φιλοσοφία τὸ τε-
λευταῖον ἔργον τοῦ Βράϊλα, ὑπὸ τὸν
τίτλον: Φιλοθέου καὶ Εὐ-
γενίου ἐπιστολαί, ἢ τοι-
σύντομος περὶ ψυχῆς καὶ
Θεοῦ διδασκαλία, ὑπὸ Π.
Βράϊλα Ἀρμένῃ, χορη-
γοῦντος Κωνσταντίνου
Ζάππα. Ἐν Ἀθήναις 1884. Τι-
μᾶται δραχμῆς.

Τὸ ἔργον εἶναι ἄξιον τῆς φήμης
τοῦ Βράϊλα καὶ ἐπιτυχᾶνει καθ' ἡ-
μᾶς πληρέστατα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.
Σκοπὸς εἶναι διὰ τῆς φιλοσοφίας, δι'
ἀποδείξεων λογικῶν, νᾶ στηρίξῃ τοὺς
ἀναγνώστας, οἵτινες ὑποτίθενται κυ-
ρίως νέοι λόγιοι, εἰς τὰς μεγάλας ἀ-
ληθείας περὶ ὑπάρξεως Θεοῦ καὶ περὶ

ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, καὶ
μήσῃ τὴν ἀθείαν καὶ τὸ γ-
ῶν τὰ διδάγματα, δυστυχῶς
τὰς ἡμέρας ἡμῶν διαδιδόμενα τῶν
χοῦ ἐν ὀνόματι θρηθῆν τῆς ἐπιστήμης
καὶ ἰδίως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν
διασεύουσι τὰς ἐξαιτίας πάσης εὐσε-
βείας καὶ ἠθικῆς καὶ διαφθίρουσι τὴν
νέαν εὐρωπαϊκὴν κοινωνίαν. Ὁ
λῖος Σίμων λέγει λίαν ἐρηθῶς ἐν τοῖς
τελευταῖον ἔργων του, ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ «Θεός, Πατὴρ καὶ Ἑλ-
θερία», ὅτι ὁ μὲν ΙΙ' αἰὼν ὑπερῆκε μα-
κρὰ πάλῃ μετὰ τὸ φιλοσοφίας καὶ
σκείας, ὁ δὲ ΙΘ' αἰὼν εἶναι πάλῃ με-
ξυτῆς πνευματικῆς φιλοσοφίας καὶ
ύλισμοῦ ἢ οὐδενισμοῦ. Ἀλλο-
σθητεῖτο τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ δόγμα
χριστιανισμοῦ, σήμερον ἀμειψή-
ται αὐταὶ αἱ ἐξαιτίας πάσης θρησι-
πάσης θειστικῆς φιλοσοφίας, ὁ
καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς. Θεω-
μεν εὐτύχημα, ὅτι καὶ παρ' ἡμ-
ῶν καὶ πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης,
ἄνδρες τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τέτοις
γράμμασιν, εἶσι ὁ Ἰωάννης Σκαλ-
τσούνης καὶ ὁ Πέτρος Βράϊλας, ἀνέ-
λαβον νᾶ καταπολεμήσωσι τὰ
θρηστικὰ διδάγματα τῆς ἀθείας καὶ
ύλισμοῦ. Καὶ ἐκεῖνος μὲν διὰ τὸ
ραίου ἔργου του «Θρησκεία καὶ
πιστήμη» (1884) ἀντέταξε κα-
τ' αὐτῶν αὐτὰς τὰς φυσικὰς ἐπιστή-
μας, ἀποδείξας ὅτι οἱ κορυφαῖοι τῶν
σήμερον φυσιολόγων ὁμολογοῦσιν, ὅ-
τι οὐδὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ ἡ φυσι-

ἐφ' ᾧ καὶ ἀσπαζόμενοι ὑμᾶς φιλικῶς
τελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως.

Γεζοῦντι τῇ 1 η Φεβρουαρίου 1885.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Γεωργίου Καρβωνίδης Σ. Γαληνός
(Τ. Σ.)

«Ἄστηρ τοῦ Πόντου»
Ποδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον καθ' ἐβδο-
μάδα ἐν Τραπεζοῦντι.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε!

Ἐν ἀπὸ 1 ης τρέχοντος πρὸς ἡμᾶς ἐπι-
στάν τῆς Σεβαστῆς Δημογεροντίας, ἧς ἐ-
μὲς προεδρεύετε, κομισάμενοι καὶ ἀναγνόν-
τησθάνημεν μεγίστην λύπην, ἰδόντες ὅ-
τι ἐν τῷ περιοδικῷ ἡμῶν καταχώρησις
λεχθέντων περὶ τοῦ κενετοῦ σκούφου
δωρηθέντος τῷ πρὸς ἡμᾶς Τραπεζοῦν-
τι ἐξελήθη ὡς «διάθεσις ἡμῶν προωρισμέ-
νη ὑπηρετήσῃ πρὸς ἡθικὴν ζημίαν τῶν
τελούντων τὴν Δημογεροντίαν πολιτῶν»
κατακυρώμεθα κατὰ τῆς ὑπονοίας ταύ-
της καὶ ἀποκρούομεν αὐτὴν ἀπαντῶντες ὅ-
τι τοιοῦτον εἶχομεν σκοπὸν, δὲν θὰ ἐγρά-
ψον, ὅτι «καλὸν θὰ ᾔηναι ἢ Δημογεροντία
δημοσιεύσῃ τὰς προσηκούσας διασαφήσεις
καὶ διαφώτισιν τοῦ Κοινοῦ», ὑποδεικνύοντες
αὐτοῦτο εἰς μὲν τὴν Δημογεροντίαν, ὅτι
πρέπει ν' ἀποκρούσῃ τὰς διαδοθείσας φήμας
καὶ ἐπισήμου ἐγγράφου αὐτῆς, εἰς δὲ τὸ δη-
μόσιον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπεύσῃ πρὸς σχη-
ματισμὸν γνώμης, πρὶν ἢ ἀκούσῃ καὶ τὴν ἐ-
κσημον δὴλωσιν τῆς Δημογεροντίας.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς παρατηρήσεις ὑμῶν, ὅ-
τι ἐπρεπε καὶ πρέπει νὰ ζητῶμεν τὰς πλη-
ροφορίας ἡμῶν ἐκ τοῦ γραφείου τῶν διοικητι-
κῶν Ἀρχῶν τῆς Κοινότητος, ἀπαντῶμεν ὅ-
τι, ἐπιχειρήσαντες πρότερον τοῦτο, ἀπηντή-
σαμεν δυσχερείας διότι ὅτε μὲν ζητήσαντες
εἰς καὶ τρίς τὸν γραμματέα κ. Σ. Γαλη-
νόν, δὲν εὔρομεν αὐτόν, ἄλλοτε δὲ εὔρόντες
αὐτόν, δὲν εὔρομεν τὰ πρακτικὰ συντεταγμέ-
να, ἐκ δὲ τῶν σημειώσεων αὐτοῦ ἐλλειπεῖς

μόνον πληροφορίας ἡδυνήθημεν νὰ λάβωμεν.
Ὡστε εὐχαριστοῦντες ὑμῖν ἐπὶ τῇ παρεχομέ-
νῃ ἐλευθερίᾳ τοῦ νὰ ἀρῶμεθα τὰς ἀφορώ-
σας τὸ Κοινὸν καὶ τὰ ἐκπαιδευτήρια αὐτοῦ
ἐπισήμους εἰδήσεις ἀμέσως ἐκ τοῦ γραφείου
τῶν διοικητικῶν Αρχῶν τῆς Κοινότητος, πα-
ρακαλοῦμεν συγχρόνως καὶ νὰ μᾶς διευκο-
λύνητε εἰς τοῦτο, συνιστῶντες εἰς τὸν γραμ-
ματέα κ. Σ. Γαληνὸν ἐκάστοτε ἐγκαίρως καὶ
ἀκριβῶς νὰ μᾶς διαβιβάζῃ τὴν περίληψιν
τῶν πρακτικῶν ὡς καὶ πᾶσαν ὑφ' ἡμῶν ζη-
τουμένην πληροφορίαν.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν αἴτησιν τῆς Δημογερον-
τίας, ὅπως τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλὲν γράμμα
δημοσιευθῇ, ἀπαντῶμεν ὅτι, ἐπειδὴ τὰ ἐν αὐ-
τῷ περιεχόμενα ἀφορῶσι μόνους ἡμᾶς, οὐδα-
μῶς δὲ καὶ τὸ δημόσιον, θεωροῦμεν περιττὴν
τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ καὶ ὅλως ἄσκοπον, καὶ
πεποίθαμεν ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ἡμῶν
ταύτας καὶ ἡ Δημογεροντία θὰ ἔχῃ τὴν
αὐτὴν γνώμην.

Ἐπὶ τούτοις παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, Κύριε
Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐ-
ξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως, μεθ' ἧς δια-
τελοῦμεν.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 5 η Φεβρουαρίου 1885.

Οἱ Συντάκται

Θ. Χ' Ε. Γραμματικόπουλος

Ι. Α. Παρχαρίδης

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Κύριον

Γεώργιον Καρβωνίδην

Πρόεδρον τῆς Δημογεροντίας

Ἐνταῦθα.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Θ. Γραμματικόπουλον καὶ
Ι. Παρχαρίδην, συντάκτας τοῦ Περιοδικοῦ
«Ἀστέρος τοῦ Πόντου».

Κύριοι,

Ἐνταῦθα.

Τὴν ἀπὸ 5 ἱσταμένου ἐπιστολὴν ὑμῶν ὑ-
πέβαλον εἰς τὴν Δημογεροντίαν κατὰ τὴν 12
τοῦ αὐτοῦ συνεδρίασιν αὐτῆς· αὕτη δὲ ἀπο-

βλέπευσα εἰς τὸ περιεχόμενον αὐτῆς λέγω μετὰ λύπης ὅτι δὲν ἤρε λόγους νὰ ἔλθῃ εἰς συζήτησιν μεθ' ὑμῶν, οὐδὲ νὰ συνάψῃ ἄλλη λογραφίαν, περὶ ᾧν ἔγραψεν ἐν τῷ γραμματί αὐτῆς, εἰς τὰ ὅποια καὶ ἐμμένει πάντοτε.

Τοῦτο φέρων εἰς γνῶσιν ὑμῶν διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 13 ἡ Φεβρουαρίου 1885.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημογεροντίας

Γ. Καρβωνίδης

Ἦδη μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ σκῆπτρου τίθεται πλέον πέρας εἰς τὸ δυσάρεστον ὅπωςδῆποτε ζήτημα τοῦτο.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Β. Τερζόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἡς ἡμετέρας Νομαρχίας τὸ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ ταύτῃ ἡμέτερον ἔθνος, ἐνεκα τῶν στενῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν γενικὴν Διοικητὴν Ἀξιζ. πασᾶν καὶ τὸν στρατιωτικὸν Διοικητὴν Χασᾶν πασᾶν, τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἄφ' ἐσπέρας προσήνεγκε πρὸς τὰς αὐτῶν Ἐξοχότητας λαμπρότατον δεῖπνον, εἰς ὃν παρευρίσκοντο καὶ πολλοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀμισοῦ, ὅτι ἐφέτος ἡ ἐρρτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν ἐτελείσθη ἐκεῖ μετὰ μεζόνος ἢ ἄλλοτε μεγαλοπρεπεΐας. Μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ μνημοσύνου ἐν τῷ ναῷ, ἐν παρατάξει μετέβησαν οἱ ἱερεῖς, οἱ πολῖται, οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν Σχολὴν οὖσαν δαφνοστόλιστον. Ἐν ταύτῃ δὲ, ἄφ' οὗ ἀπηγγέλθησαν

ὑπὸ τῶν ἱερέων αἱ προτῆσεις εἰς τὴν Σχολὴν κ. Α. Γεωργιάδου, ὅτι γεινόμενον πρόσφορον τῇ περὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀδελφότητι τοῦ δημοτικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὅσον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τινὰ ματα ἀπήγγειλαν, μετὰ δὲ ταῦτα ἐστάθησαν καὶ τινες διδακτικοὺς καὶ στείους διαλόγους ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Δ. Γεωργιάδου. Μετὰ μετρηδρία συνελθόντων καὶ αὐτῶν τῶν πολιτῶν τῷ Παρθεναγωγείῳ, ἐξεφωνήθη ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας κ. Γουλίας Μ. σθέως καὶ ἐψάλησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν διάφορα ἄσματα καὶ παριστάθη διδακτικοὶ καὶ ἀπτεῖσι διάλογοι. Ἐπὶ αὐτὴ καὶ αἱ πρὸς τῶν γενόμεναι προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν σχολείων καὶ αἱ προτροπαὶ τῆς Α. τοῦ ἁγίου Θεσσαλονίκης, ὅτις διερχόμενος οἱ Ἀμισοῦ ἐπεσκέρθη καὶ τὴν Σχολὴν, ἐνεθάρρουναν μὲν τὴν Ἱεραρίαν τῶν σχολείων εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον αὐτῆς, ἐνεθουσίασαν δὲ καὶ τοὺς πολῖτας ὥστε ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῶν σχολείων ἐγένετο συνεισφορά ὑπερβαίνουσα πᾶσαν προσδοκίαν.

— Κατ' αὐτὰς ἡλιεύθη ἐνταῦθα ἐχθρὸς μέγας, βορρὸς 300 περίπου ὀκάδων.

— Τῷ παρελθόντι Σάββατῳ ἐτελευτήτην ἀπὸ ἐρυσίπελης ὁ Νικόλαος Γ. Βατλιῆδης.

ἀπὸ 18 παριόντων Ὁκτω-
... ἐλπίζομεν ὅτι ἐν
... τοῦ ταχυδρομείου, ἡ Ἐφο-
... τῆς πόλεως διαδίδει εὐθὺς
... ἐν τῇ μηνμονευμένῃ ἐ-
... ἐργαζομένη τὸ κατὰ δύνα-
... αὐτῆς κατ' ὀλίγον φθίτη πρὸς
... τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ συμ-
... τῶν Σχολείων. Διαισθέν. καὶ ἔχουσα πρὸς
... το συναντιλήπτορας. Ἐν τῷ μὲν τῶν Σχο-
... ν τῇ ἀξίει πάλιν ζῇ τῶν Ἐλλογιμῶν
... ιστάλων, ἐν δὲ τῇ πόλει τὴν μεγάλην
... θυμίαν τῶν πολιτῶν εἰς τὴν καταβολὴν
... συνδρομῶν των. Καὶ οὗτοι μὲν ἤδη ἀνοι-
... ντες νέου καταλόγου συνδρομῆς γενναίως
... ἴσθησαν ἐν αὐτῷ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν
... Σχολείων, βέβαιον δὲ φαίνεται ὅτι ἡ ἐ-
... θεριότης αὐτῶν θὰ κατορθώσῃ νὰ διπλα-
... ἴσῃ τὸ σύνθετος ἐτήσιον ποσόν. ὅπερ ἐστὶ
... ἐν τῇ ἐνεστώσῃ καχεκτικῇ τῶν ἐργασι-
... αστάσει.

τα γνωστοποιῶντες ὑμῖν ἐπαναλαμ-
... μεν καὶ αὐθις ὅτι οὐδόλως ἀμειβάλλομεν
... καὶ οἱ ἔξω συμπόλῃται ἡμῶν, βλέποντες
... ἐν τῇ φιλότατῃ πατρίδι γινομένην κίνησιν
... ἐπιτελέσωσι καὶ οὗτοι τὸ ἑαυτῶν καθῆ-
... ν πάνυ εὐγενῶς καὶ προθύμως· ἔστωσαν δὲ
... θαιοὶ ὅτι αἱ συνδρομαὶ αὐτῶν θέλουσι χρη-
... μεύσει εἰς κάλυψιν ἐλλείμματος προηγουμέ-
... νων ἐτῶν, εἰς ἐπάνοδον τῶν οἰκονομικῶν τῶν
... σχολείων εἰς ἰσοζύγιον καὶ ἐπομένως εἰς ὅ-
... σιν τοῦ Φροντιστηρίου εἰς πραγματικὸν
... μαθήτιον, ἀγαθὰ, ὧν τὴν ἐπιτυχίαν εὐχεται
... ἡμῶν ἡ Ἐφορὶα νὰ ἴδῃ πρὸς τὸ συμφέρον
... τῆς πόλεως.

Πιστεύομεν δὲ ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐργάζεσθε δρα-
... τήριως αὐτόθι, ἐπιζητοῦντες τὸς συνδρομὰς
... ἢ ἐκεί φιλογενῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ
... νων φιλομούτων, μετερχόμενοι παρ' αὐτοῖς
... ἢ δικαίαν ὑμῶν ἐπιβρόχην καὶ καταβάλλον-
... τὴν τελευτῶν ὑμῶν συνεργασίαν πρὸς
... τυχήα γῆ.

Θέλετε εὐαρεστηθῇ νὰ
... τόμως τὸ ἀποτέλεσμα
... ἔμποντες ἡμῖν σὺν τῇ
... φιλογενῶν συνδρομητῶν πρὸς

μνημόσυνον αὐτῶν καὶ τὸ συναχθὲν ποσόν,
... ἵνα ἐν καιρῷ δι' αὐτοῦ θεραπευθῇ ἀνάγκη τις
... καὶ προστηκόντως ἐξασφαλισθῇ ὁ ἐπιδιωκόμε-
... νος σκοπός.

Ἐπὶ τῇ ἀναθῇ ταύτῃ ἐλπίδι προσαγορεύ-
... οντες ὑμῖς ἀδελφικῶς, ἐπευχόμεθα ὑμῖν τὸ
... ἐπελθόν ἤδη νέον ἔτος νὰ διέλθῃτε ἐν ὑγείᾳ
... καὶ χαρᾷ, καὶ ἀσθονίᾳ δὲ ἐπικερδῶν ἐργασι-
... ῶν, καὶ διατελοῦμεν μετ' ἐξιδουσμένης ὑπο-
... λήψεως.

Ἐν Τραπεζοῦντι τὴν 18 ἡν Ἰανουαρίου 1885

Ἡ Ἐφορὶα τῶν Σχολείων

Ἡλ. Κωνσταντινίδης

(Τ. Σ.) Γ. Γιαννηκαπάνης

Π. Α. Ἐρραιμίδης

Αἱ ἄνω ἐπιστολαὶ ἐστάλησαν συγ-
... χρόνως εἰς τὰ ἀκόλουθα μέρη τοῦ
... Καυκάσου, ἀποτεινόμεναι πρὸς τοὺς
... αὐτόθι ἐπαμένους συμπολίτας.

Εἰς Πρὸς τοὺς Κυρίους

Πότιον, Θεμιστ. Ν. Αὐγερινόν, Ἰωάνν.

Πηλείδην καὶ Θεοφ. Σ. Θεοφυλάκτου.

Κωνσταντίνου Παντελεήνου καὶ Ἀπόστολον Οὐ-
... καὶ Σοχοῦμι, σταπασίδας.

Τοάφι, Κωνστ. Γιαννηκαπάνην καὶ
... Γεώργιον Μχειρόπουλον.

Νέαν Ῥωσσίαν, Σταῦρον Μαυρίδην καὶ Ἰωάν-
... νην Βλαστόν.

Ἀνάπην, Κωνστ. Καρυοφύλλην, Γεώργ.

Σαμουρίδην καὶ Τριαντάρ. Βαφειάδην.

Σταν. Κρίμσκι, Ἀγγελῆν Καλλιανίδην, Δημή

τριον καὶ Ἰορδ. Ἰωακείμδας, Γεώργ.

Μυροειδὴν, Χρῆστον Μακρίδην καὶ

Ἰοβάνην Παλταρμῆν.

Αἰκατερινοδάρ, Πανηγ. Ἀκριτιδὴν, Χρῆστον

Ἰωακείμδην καὶ Ἀνέσ. Καλαφατίδην.

Ἀπὴν, Κωνσταντῖνον Ἡλιόπουλον.

Ῥαστόβιον, Ἰω. καὶ Ἀχιλλ. Ἀρμανίδας.

Ὀδησόν, Θεοδόσ. Παρηγόρην, Ξενοφ.

Παυλίδην καὶ Κωνστ. Περασάπουλον.

Ταϊγάνιον, Νικόλαον Σαμουρίδην καὶ Τρι-

αντάφυλλον Ἡλ. Τριανταφυλλίδην.

Μαχμάκην, Βασίλειον Μελίδην καὶ Ἀ

φούς Λεοντίδας.

— Πρὸ ἡμερῶν γενομένης τῆς ἐκλογῆς τῶν δημαρχικῶν συμβούλων, ὡς τοιοῦτος ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογε-
νῶν ἐξελέγη ὁ κύριος Λάζαρος Ἑφραι-
μίδης.

— Κατὰ τὰ μέρη ἡμῶν ἐφέτος ὁ
χειμῶν μέχρι τοῦδε διήλθε λίαν μα-
λακὸς καὶ οὐχὶ σπανίως εἶχομεν λαμ-
προύς καιροὺς ὥστε μὴ καλυφθέντων
καὶ τῶν βουνῶν ὑπὸ πολλῶν χιόνων,
ἡεὶς Κρώμνην μετάβασις γίνεται διὰ
τῆς κατὰ τὸ ἔαρ συνήθους ὁδοῦ.

— Κατ' αὐτὰς ἀρίκοντο εἰς τὴν ἡμε-
τέραν πόλιν οἱ κύριοι Θεόδωρος Α. Θε-
οφύλακτος, Τριαντάφυλλος Βαφειάδης,
Δ. Κοκκινίδης, Γεώργιος Παπάζωφ,
Ἀδάμ Χ. Πισάνης, Γεώργιος Ψωμιά-
δης, καὶ ὁ Θεόδ. Λυγερινὸς μετὰ τῆς
ἀδελφῆς του κ. Σοφίας, ἥτις μετὰ δω-
δεκαετῇ ἀπουσίαν ἐπανῆλθεν αὐθις εἰς
τὴν πατρίδα ὅπως ἴδῃ τοὺς συγγе-
νεῖς τῆς.

ΠΑΡΕΡΓΑ

1. Αἶνιγμα.

Εἶμαι τρίποδον θηρίον,
φλόγας, πῦρ καθαλικεύω,
φέρω ἄνω μου φορτίον
καὶ πολὺ σοῦ χρησιμεύω,
ἀφοῦ δὲν τὸ ὑποφέρεις
κενὸν στόμαχον νὰ φέρῃς.

2. Αἶνιγμα.

Δὲν μὲ βλέπεις καὶ μὲ βλέπεις·
ἐὰν δὲ τὸν ὁμοῖόν σου

θέλῃς, εἶλε μου, νὰ πληροφορηθῇς·
δεῖξέ μου τὸν ἐν τῇ περὶ

3. Αἶνιγμα.

Τὸ μὲν πρῶτον εἶναι καὶ τινα
εἶναι πόλις ἐν τῇ περὶ
τὸ δὲ ἄλλο ἡμισυ μου
ἄκρα γὰρ Ἑλληνική·
τὸ δὲ ἔλκον μου σηκώνεις
κ' εἰς τὸ στόμα σου κενόνεις.

4. Αἶνιγμα.

Δι' ἐμοῦ πληροφορηθῇς,
ἂν νὰ μάθῃς τι θελήσῃς·
ἐν μου γράμμα ἂν ἐκβάλῃς,
κράτος θὰ μὲ καταστήσῃς.

5. Λογοπαλινιον.

Ποία πόλις χρησιμεύει εἰς τὰ πλοῖα;

6. Λογοπαλινιον.

Ποία λέξις γράφεται μὲ Δ καὶ Ν.

7. Γρίφος.

ο ο
Μ Κ μ Ν ς ο Τ ο δ α
ο ο

Ι. Π.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 7 ᾧ πεύχει.

1. Κάβουνα. — 2. Γέφυρα. — 3. Πρί-
νιον. — 4. Κτένιον. — 5. Ἐξ ἄλλου, ἐξ ἄλ-
λου. — 6. λύ-πη χα-ρά, λύρα. — 7. Τὸ Π
(πῖ γλῶσση). — 8. μεταμορφῶν ὁμοεικῶν
συρίων, μῦς. — 9. Ἀλμυρὸς Ἀλμυρὸς. —
10. Ὁ φόβος γεννᾷ τὸν φόβον κατ' ἀποδύλη-
τοῦ θ. — 11. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἀνιγνῶ-
σθῇ ἀντιστρόφως (Ἰαρά). — 12. Δεῖξέ μου